

Ιστορικός αναθεωρητισμός και άρνηση του Ολοκαυτώματος (negationnisme)

- Είναι επιστημονικά και ηθικά επιβεβλημένο να στρέψουμε συστηματικά την προσοχή μας στον τρόπο που διαχέεται στο «πλανητικό χωριό» ο ιστορικός αναθεωρητισμός και κυρίως η άρνηση του Ολοκαυτώματος, όχι μόνο ως κατάφωρη διαστρέβλωση της ιστορικής αλήθειας, αλλά και ως προγραμματική μνημοκτονία της ιστορικής παρουσίας των θυμάτων, όπως επίσης ως συνειδητή καταστροφή των ιστορικών τεκμηρίων της βιομηχανοποιημένης εξόντωσης.
- ➡ Υπό την έννοια αυτή όχι μόνο η γενοκτονία, αλλά ταυτοχρόνως και η μνημοκτονία της γενοκτονίας, συνιστούν μη παραγράψιμα εγκλήματα εναντίον της ανθρωπότητας.

- Αν και η άρνηση του Ολοκαυτώματος και ο ιστορικός αναθεωρητισμός δεν ταυτίζονται, εντούτοις άλλοτε αλληλοεπικαλύπτονται, ενώ άλλοτε δημιουργούν μια κοινή διατεμνόμενη ζώνη, η οποία στην πραγματικότητα λειτουργεί νομιμοποιητικά για τους αρνητές παρέχοντάς τους επιστημολογικά ερείσματα και ιστοριογραφική «ψιμυθίωση».
- Άλλωστε από τη φύση τους οι όροι «**αναθεώρηση/ αναθεωρητισμός**» λειτουργούν ως ρητορικοί χαμαιλέοντες, όπως τονίζει και ο Enzo Traverso.
- **Pierre Vidal- Naquet:** Οι αναθεωρητικές προθέσεις έχουν μια ευγενή γενεαλογία, οι απαρχές της οποίας ανάγονται στους υποστηρικτές του λοχαγού Dreyfus και ειδικότερα στο αίτημα της αναψηλάφησης της δίκης που τον έκρινε ένοχο εσχάτης προδοσίας.

- **Αναθεωρητισμός στα τέλη του 19^{ου} αιώνα:** Με τον όρο αυτό περιγράφηκε η μη- επαναστατική συνιστώσα της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας, και ιδιαίτερα το σχίσμα που επέφερε ο Edouard Bernstein, πρώην γραμματέας του Engels, στους κόλπους της Δεύτερης Διεθνούς ως αντίπαλος της ορθόδοξης γραμμής του Kautsky.
- **Στα τέλη της δεκαετίας του 1930:** Ο όρος αποδόθηκε στον ηγέτη του ακραίου σιωνισμού Vladimir Jabotinsky, ο οποίος ήταν υπέρμαχος της άμεσης δημιουργίας ισραηλινού κράτους στα παλαιστινιακά εδάφη με τη χρήση βίας.
- Ο όρος «αναθεωρητισμός» θα λάβει τη δυσφημιστική σημασία που τον χαρακτηρίζει στις μέρες μας μόνο μετά τη δημιουργία της ΕΣΣΔ και την κυριαρχία του σοβιετικού κέντρου εξουσίας στο διεθνές κομμουνιστικό κίνημα.

Αρνητές του Ολοκαυτώματος- Γαλλία

- Όπως είναι γνωστό, οι αρνητές του Ολοκαυτώματος κάνουν την εμφάνισή τους στην ευρωπαϊκή σκηνή, ειδικότερα στη Γαλλία, κατά την πρώτη μεταπολεμική περίοδο, αποτελώντας την αιχμή του δόρατος του γαλλικού νεοφασισμού.
- Το μόρφωμα του γαλλικού νεοφασισμού διακρίνονταν για:
 - Τον βίαιο αντικομμουνισμό
 - Τον αντικοινοβουλευτισμό
 - Τη ροπή προς τη συνωμοσία
 - Την τρομοκρατική δράση

- Οι γαλλικές αρχές είχαν θελήσει να προβούν μόνο σε μια ατελή και αποσπασματική εκκαθάριση των δωσιλόγων και των προδοτών, γεγονός που επέτρεψε να παραμείνουν ενεργές ή σε ημι-λανθάνουσα κατάσταση αρκετές εστίες φασιστών και συνεργατών που εύκολα θα μπορούσαν να αναλάβουν και πάλι δράση.
- Η εκκαθάριση των δωσιλόγων και των προδοτών στη Γαλλία είχε ως συνέπεια την εκτέλεση 10.000 ανθρώπων, αριθμός που αποτελούσε μόλις το 10% του συνολικού αριθμού όσων συνεργάστηκαν με τους Γερμανούς ναζιστές. Μάλιστα η πλειονότητα των θυμάτων αφορούσε απλά στελέχη κυρίως από την επαρχία και όχι τους ιθύνοντες νόες.

Φάσεις του γαλλικού αναθεωρητισμού

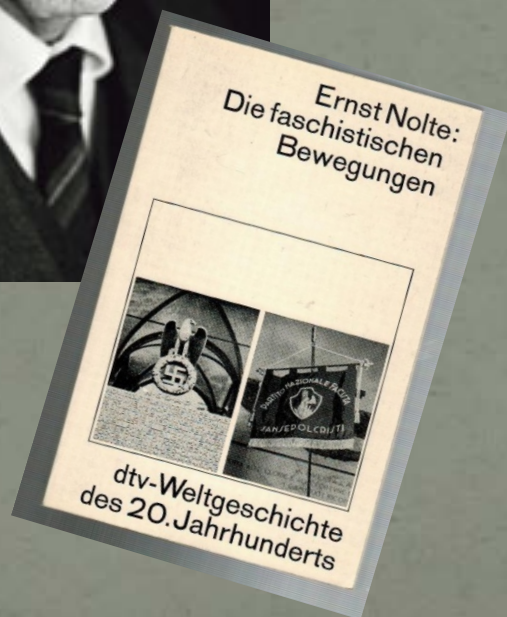
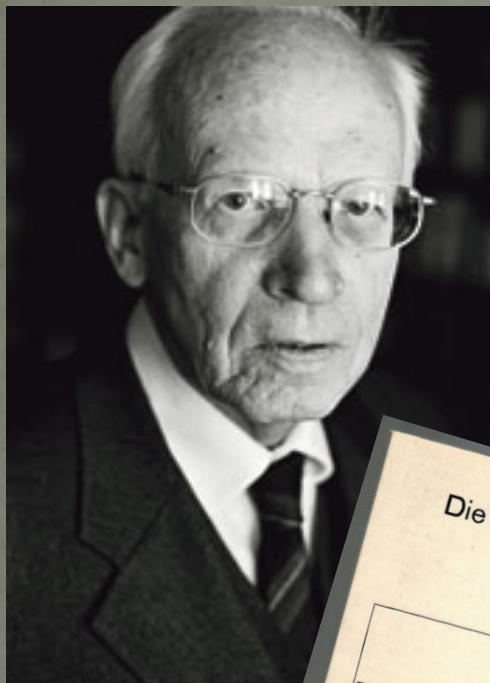
- **Πρώτη φάση:** Σηματοδοτείται από την έκδοση του βιβλίου του φασίστα Μωρίς Μπαρντές, *Νυρεμβέργη ή η γη της επαγγελίας*, και από αυτό του αναρχο-τροτσκιστή Πωλ Ρασινιέ με τίτλο *Το ψεύδος του Οδυσσέα*

- **Δεύτερη φάση:** Εξελίσσεται από το 1967 έως το 1978 και χαρακτηρίζεται από φιλοαραβισμό, ο οποίος δεν είναι παρά συνάρτηση της έξαρσης του αντισιωνισμού και του αντιαμερικανισμού τόσο της γαλλικής άκρας δεξιάς όσο και της ριζοσπαστικής αριστεράς της εποχής.
- **Τρίτη φάση:** Εκτυλίσσεται από το 1978 έως το 1986. Τα ειδοποιά της γνωρίσματα είναι τρία:
 1. Η απόπειρα ακαδημαϊκής θεσμοποίησης με πρωταγωνιστή τον Robert Faurisson
 2. Η πρόκληση δημόσιας διαμάχης για το «μύθο του Άουσβιτς»
 3. Η εγκόλπωση αυτού του μύθου στο ιδεολογικό οπλοστάσιο και στον πολιτικό λόγο του ανερχόμενου εκλογικά Εθνικού Μετώπου.

- **Τέταρτη φάση:** Φθάνει έως τις μέρες μας και εμφανίζει τα ακόλουθα διακριτικά χαρακτηριστικά:
 1. Την εδραίωση του αναθεωρητισμού η οποία επιχειρήθηκε κυρίως μέσω της ίδρυσης της επιθεώρησης *Annales d'histoire revisionniste*.
 2. Τη διασπορά και την ευρεία απήχηση της άρνησης του Ολοκαυτώματος στον αραβο -μουσουλμανικό κόσμο με βασικό μοχλό διείσδυσης τις απόψεις που εκφράζει στα 1995 ο Roger Garaudy στο βιβλίο του, *Les mythes fondateurs de la politique israelienne*
 3. Την αποδόμηση του αναθεωρητισμού στο επίπεδο της ακαδημαϊκής ιστοριογραφίας, την καταγγελία σε βάρος του στο επίπεδο του δημοσίου λόγου και την ποινικοποίησή του με το νόμο Gayssot του 1990.

Έρνστ Νόλτε

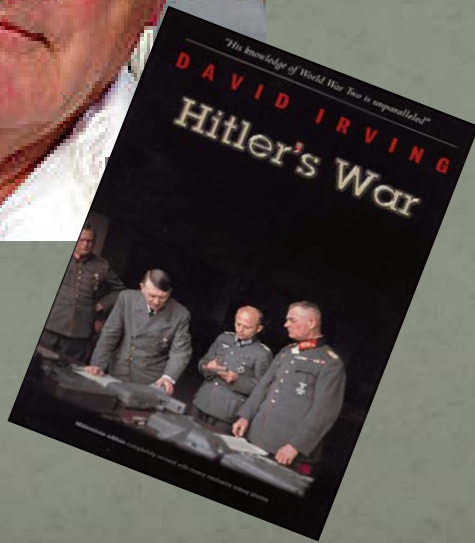
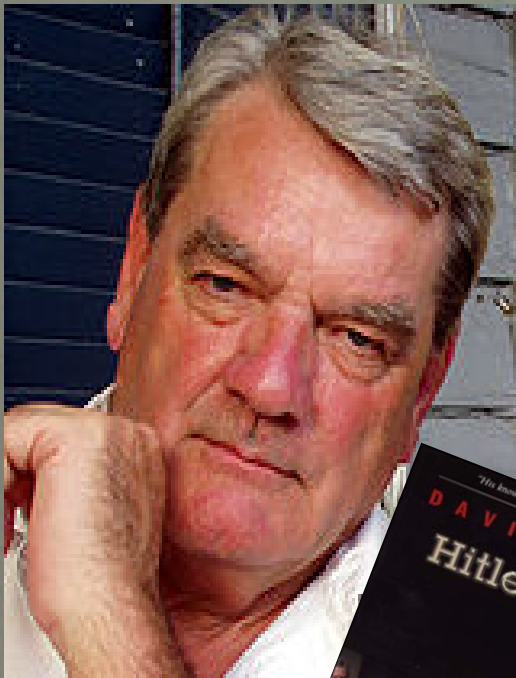

Με τα βιβλία του *Θεωρίες για το φασισμό*, *Τα φασιστικά κινήματα: η κρίση των φιλελεύθερων συστημάτων και η εξέλιξη των φασισμών* και *Ο ευρωπαϊκός εμφύλιος πόλεμος*, παρουσίασε με πλήρη επιστημονική σοβαροφάνεια τα ναζιστικά εγκλήματα σαν παρελκόμενα ή αντίγραφα της μπολσεβίκικης βαρβαρότητας υπό το κράτος του υπαρξιακού κινδύνου που αισθανόταν η Γερμανία, αντιμετωπίζοντας τον εαυτό της ως θύμα των εσωτερικών εχθρών που επιχειρούσαν να την αποσταθεροποιήσουν, αλλά και των εξωτερικών που την περικύκλωναν.

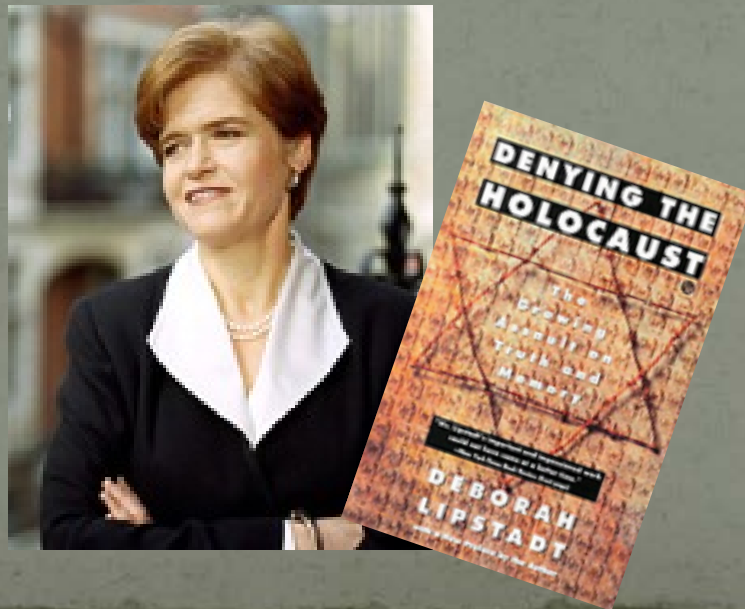
Ντέιβιντ Ίρβινγκ

Συγγραφέας των βιογραφιών των Goebbels και Goering αλλά και των *βιβλίων Hitler's War, Hitler's War and the War Path* και *Apocalypse 1945: The Destruction of Dresden*.

Καταδικάστηκε σε τρία έτη φυλάκισης επειδή έφθασε στο σημείο να υποστηρίξει ότι ο αρχιτέκτονας του ολοκληρωτικού ναζιστικού οικοδομήματος δεν γνώριζε τίποτα για την επιχειρούμενη γενοκτονία.

- Στο βιβλίο της η Deborah Lipstadt με τίτλο *Denying the Holocaust. The Growing Assault on Truth and Memory*, η αμερικανίδα ιστορικός βάλλει ευθέως εναντίον της επιστημονικής εγκυρότητας του Irving κατηγορώντας τον ως αρνητή του Ολοκαυτώματος και αποδίδοντάς του τη μομφή ότι και διαστρέβλωσε τεχνηέντως τις πρωτογενείς ιστορικές πηγές και χειρίστηκε με επιλεκτικό τρόπο το διαθέσιμο ιστορικό υλικό.

- Γενικότερα η Lipstadt υποστήριξε ότι αφενός **μεν η πολιτική ορθότητα**, που χαρακτηρίζει την αμερικανική κοινωνία, σε συνδυασμό με **την κεντρική σημασία που έχει η αξία της ελευθερίας και του διαλόγου**, αφετέρου δε ο **διανοητικός συρμός του αποδομισμού και της σχετικοκρατίας**, που δέσποσαν στην αμερικανική διανοητική σκηνή τις τελευταίες δεκαετίες, λειτούργησαν σαν δούρειοι ίπποι για την άλωση της δημόσιας σφαίρας από τα αναθεωρητικά εγχειρήματα.
- Τα εγχειρήματα αυτά:
 1. Αμφισβήτησαν την κοινωνική λειτουργία της ιστορικής επιστήμης
 2. Στράφηκαν εμμέσως πλην σαφώς εναντίον της ίδιας της δυτικής ορθολογικής παράδοσης.

- Εάν το **πρώτο ειδοποιό γνώρισμα** της διαμάχης Irving vs Lipstadt είναι η διεξαγωγή δίκης για ένα ιστοριογραφικό θέμα, τότε το **δεύτερο γνώρισμα** υπήρξε ασφαλώς η συμμετοχή στη δικανική διαδικασία καθιερωμένων ακαδημαϊκών ιστορικών με την ιδιότητα του εμπειρογνώμονα.
- Εμπεδώθηκε μια αντίληψη ότι δεν είναι αυτονόητη η ελευθερία της ιστορικής έρευνας και επομένως δεν είναι παράλογη η ποινικοποίηση της επιστημονικής γνώμης. Η αντίληψη αυτή συνηχούσε με τη θέσπιση των Νόμων της Μνήμης στη Γαλλία.
- Στον αντίποδα, πολλοί ιστορικοί έκαναν λόγο για τον σοβαρό κίνδυνο αντίστροφης εργαλειοποίησης και ιδεολογικοποίησης που διέτρεχαν τόσο η ιστοριογραφία όσο και η συλλογική μνήμη.

Στην χορεία των επιφανών αναθεωρητών ιστορικών περιλαμβάνεται και ο ιταλός Renzo de Felice, συντάκτης της βιογραφίας του Μουσολίνι, και υποστηρικτής της ιδέας ότι ο ιταλικός φασισμός διέφερε σημαντικά από τον ναζισμό και ότι ο ηγέτης του ιταλικού φασισμού παρέμεινε έως τη θανάτωσή του ένας ένθερμος ιδεολόγος πατριώτης. Η επιχειρηματολογία του απέβλεπε στη συλλογική απενοχοποίηση του ιταλικού λαού για τα μαζικά εγκλήματα που διέπραξαν οι δυνάμεις του άξονα.

Συνεκτικό και ερμηνευτικό σχήμα του de Felice

Πρώτος άξονας: Ο εκσυγχρονιστικός και ενοποιητικός ρόλος που διαδραμάτισε ο ιταλικός φασισμός τόσο σε επίπεδο κρατικών δομών όσο και κοινωνίας.

Δεύτερος άξονας: Η ευρεία και διάχυτη συναίνεση που είχε αποσπάσει το φασιστικό καθεστώς από τον ιταλικό λαό

Τρίτος άξονας: Ο εθνικά διαβρωτικός χαρακτήρας της αντιφασιστικής κομμουνιστικής αντίστασης στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου 1943-1945

Γερμανικός Αναθεωρητισμός

Οι Γερμανοί αναθεωρητές ιστορικοί

Επιχειρούν να αποσυνδέσουν τον ναζισμό από το Ολοκαύτωμα σαν αυτό να μην ήταν εγγεγραμμένο στην ίδια τη λογική του ναζιστικού καθεστώτος

Υπογραμμίζουν την εκσυγχρονιστική και ομογενοποιητική διάσταση των πολιτικών που εφάρμοσαν οι Ναζί κατορθώνοντας, όπως υποστηρίζουν, να οδηγήσουν τη Γερμανία στην οικονομική και πολιτική ανασυγκρότηση

Καταβάλλουν προσπάθεια να σχετικοποιήσουν τα ναζιστικά εγκλήματα συγκρίνοντάς τα με τα σταλινικά, όπως επίσης με μεταγενέστερες ριζικές εκκαθαρίσεις τύπου Ιντί Αμίν και Πολ Ποτ

- Οι Γερμανοί αναθεωρητές ιστορικοί επικαλούνται το διάτρητο επιχείρημα ότι από τον συνολικό πληθυσμό των 700.000 Γερμανο-εβραίων μόνο 250.000 εξοντώθηκαν σε στρατόπεδα εγκλεισμού , καταναγκαστικής εργασίας και θανάτου, πέφτοντας θύματα όχι της εγγενούς γενοκτονικής βούλησης του εθνικοσοσιαλισμού, αλλά των ίδιων των απάνθρωπων συνθηκών του πολέμου.
- Η ρατσιστική βία εξαγνίζεται αφού οι εθνικοσοσιαλιστικές πρακτικές σχετικοποιούνται και ομαλοποιούνται μέσω της σύγκρισής τους με τα γενικότερα δεινά του πολέμου.

Ο όρος «Άρνηση του Ολοκαυτώματος» σε σχέση με τον όρο «Αναθεωρητισμός»

Θεωρήθηκε καταλληλότερος και ακριβέστερος από τους Μάικλ Σέρμερ και Άλεξ Γκρόμπμαν για τους ακόλουθους λόγους:

Δεν πρόκειται για μια απλώς αναθεωρητική προσέγγιση, αλλά για τη συνολική άρνηση δύο γεγονότων

1. Της προγραμματικής, συστηματικής και βιομηχανοποιημένης εξόντωσης 6 εκατομμυρίων ανθρώπων σε στρατόπεδα θανάτου, σε σύνολο 8,5 εκατομμυρίων ατόμων εβραϊκής καταγωγής που ήταν εγκαταστημένα στις ευρωπαϊκές χώρες.

2. Της χρήσης επί τούτου δημιουργημένης χημικής τεχνολογίας για την εξόντωσή τους

3. Της προθετικότητας της εξοντωτικής πρακτικής και της οργανικής της συνάφειας με τον αντισημιτισμό και τον ναζιστικό ολοκληρωτισμό.

- Σκοπός των αρνητών είναι να σπείρουν την αμφιβολία για τα ιστορικά τεκμήρια του Ολοκαυτώματος και στη συνέχεια να θεματοποιήσουν τις σχετικές ιστορικές διαμάχες διαμορφώνοντας ένα νέο κεντρικό πεδίο ιστορικής έρευνας και νομιμοποιώντας τους δικούς τους ισχυρισμούς.
- Οι αρνητές επιδιώκουν τη δημοσιότητα και μετέρχονται όλες οι τεχνικές της επικοινωνίας, κατ' εξοχήν μάλιστα το Διαδίκτυο, συγκροτώντας φαντασιακές ή ψηφιακές κοινότητες, προκειμένου οι ιδέες τους να αποκτήσουν τη μεγαλύτερη δυνατή εμβέλεια και διασπορά.

Αρνητές του Ολοκαυτώματος στις ΗΠΑ

- Το **Institute for Historical Review** της Νότιας Καλιφόρνιας είναι ο δεσπότης οργανωτικός θεσμός της άρνησης του Ολοκαυτώματος στις ΗΠΑ. Εκδίδει και προωθεί μεγάλο μέρος της επιστημονικοφανούς σχετικής βιβλιογραφίας εκμεταλλευόμενο το διάκενο που δημιουργεί η λεπτή γραμμή που διαχωρίζει τον σεβασμό της ελευθερίας της σκέψης και της απρόσκοπτης διάδοσης των ιδεών, από την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

- Οι αρνητές, με κύριο εκφραστή τον αμερικανό Μπράντλεϋ Σμιθ, εκμεταλλευόμενοι την πολιτική ορθότητα των καιρών, όπως επίσης μιμούμενοι τεχνηέντως τα τυπικά γνωρίσματα της ιστορικής δεοντολογίας, έφτασαν μέχρι του σημείου να υποστηρίζουν ότι: *«Οι σπουδαστές θα έπρεπε να ενθαρρύνονται να διερευνούν την ερμηνευτική διαμάχη για το Ολοκαύτωμα κατά τον ίδιο τρόπο που ενθαρρύνονται να διερευνούν κάθε άλλη κρίσιμης σημασίας ιστοριογραφική διαμάχη.»*

Αχίλλειο πτέρνα της ιστορικής τεκμηρίωσης αποτελεί το γεγονός ότι οι Ναζί προσπάθησαν να εξαφανίσουν κάθε ίχνος των «εξολοθρευτικών δραστηριοτήτων» τους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και εξόντωσης πριν την προέλαση των σοβιετικών δυνάμεων

Εξαφανίζοντας
τις γραπτές
πηγές.

Καταστρέφοντ
ας τις
«επίμαχες»
εγκαταστάσεις

Σκοτώνοντας τους Sonderkommando,
τους φυλακισμένους που αν και
Εβραίοι ήταν επιφορτισμένοι με την
«διαχείριση πτωμάτων» στους
θαλάμους αερίων

Αυτή η «αχίλλειος πτέρνα» μπορεί ασφαλώς να ξεπεραστεί εάν συνυπολογιστούν:

1. Η έστω και περιορισμένη ύπαρξη γραπτών τεκμηρίων που αφορούν την παραγωγή και αποθήκευση του θανατηφόρου αερίου Zyklon-B ή του μονοξειδίου του άνθρακα ή την προμήθεια υλικών κατασκευής των θαλάμων αερίων και των κρεματορίων.
2. Τα ίχνη του Zyklon-B στους τοίχους των θαλάμων αερίων και των κρεματορίων.
3. Οι προφορικές και γραπτές μαρτυρίες των διαφυγόντων, τα σκίτσα που βρέθηκαν στο στρατόπεδο Birkenau, η συστηματική καταγραφή της μνήμης των επιζησάντων, η στρατοπεδική λογοτεχνία, τα ημερολόγια των Sonderkommando, οι εκμυστηρεύσεις και οι φωτογραφίες των γερμανών φρουρών και αξιωματούχων.

4. Οι φωτογραφίες χώρων, ανθρώπων και σορών που αποτεφρώνονταν, οι οποίες είτε τραβήχτηκαν μυστικά στο Άουσβιτς από Sonderkommando, είτε αποτελούσαν μέρος αφενός μεν της γραφειοκρατικής διεκπεραίωσης της εξόντωσης από τους ναζιστές αξιωματούχους, αφετέρου δε οργανικό στοιχείο της εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας.

5. Οι αεροφωτογραφίες των στρατοπεδικών χώρων.

6. Τα υφιστάμενα ερείπια των ανατιναγμένων από τους Ναζί ή κατεστραμμένων από πυρκαγιά στρατοπεδικών χώρων.

7. Οι αποθήκες με τις εξαιρετικά μεγάλες ποσότητες αντικειμένων που ανήκαν στα θύματα.

TENEBRAE

Πλησίον είμαστε, Κύριε,
πλησίον και απτοί.

Αρπαχτήκαμε κιόλας ο ένας από τον άλλον, Κύριε,
και αλληλογατζωθήκαμε σαν να 'ταν
το σώμα καθενός μας
το δικό σου το σώμα, Κύριε.

Δεήσου , Κύριε,
Δεήσου υπέρ ημών,
Είμαστε πλησίον.

Paul Celan